

GÜLSE BİRSEL

İLK BASKI
50.000 ADET

—
Mizah
—

BENİ
GÖZÜNÜZDE
BÜYÜTMİYİN!

Gülse Birsal, Şener soyadıyla İstanbul'da doğdu. Beyoğlu Anadolu Lisesi ve Boğaziçi Üniversitesi İktisat Bölümü'nü bitirdi. Üniversitedeyken *Aktüel* dergisinde çalışmaya başladı. Aynı dergide editörlük yaptı, başka dergi ve gazetelere yazılar yazdı. New York'ta Columbia Üniversitesi'nde sinema üzerine yüksek lisans yaptı. 1996'da İstanbul'a döndü, *Esquire* ve *Harper's Bazaar* dergilerinin yayın yönetmenliğini yürüttü. 2001'den 2012 yılına kadar *Sabah* gazetesinde yazılar yazdı. Mart 2002-Mart 2004 arası "G.A.G." programının metin yazarlığı ve anlatıcılığını yaparak televizyona adım attı. Şubat 2004'ten Haziran 2009'a kadar süren "Avrupa Yakası" dizisini yazdı ve dizide oynadı. *Hırsız Var* ve *7 Kocalı Hüürmüz* filmlerinde rol aldı. Ocak 2012-Kasım 2014 arasında yayınlanan "Yalan Dünya" dizisini yazdı ve dizide oynadı.

Aralık 2017'de vizyona giren *Aile Arasında* filmini yazdı ve filmin oyuncularından biri olarak rol aldı.

2013-2019 arasında *Hürriyet* gazetesinde yazılar yazdı.

Şubat 2018-Mayıs 2020 arasında "Jet Sosyete" dizisini yazdı ve dizide oynadı.

Aralık 2022'de gösterime giren *Yılbaşı Gecesi* filmini yazdı ve filmde oynadı.

Elinizde tuttuğunuz yedinci kitabıdır. Yaşamı boyunca istediği iki işi, yani yazarlık ve oyunculuğu yapmakta, bir de üzerine para almaktadır. Hayatından memnundur.

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTABI

Memleketi Ben Kurtaracağım!

BENİ GÖZÜNÜZDE BÜYÜTMEYİN!

Yazan: Gülse Birsal

Editör: Handan Akdemir

Yayın hakları: © 2024 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Mayıs 2024 / ISBN 978-625-6666-56-6

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Cüneyt Çomoğlu

Kapak fotoğrafı: Zeynel Abidin

Sayfa tasarımı: Gökçen Yanlı

Baskı: Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1

Baha İş Merkezi. A Blok Kat: 2

34310 Haramidere-İstanbul

Tel. (212) 412 17 00

Sertifika no: 44452

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli – İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Beni Gözünüzde Büyütmeyin!

Gülse Birsal

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

İçindekiler

Başlarken	9
Siyasete girmeyeceğim, kolumdan çekiştirmeyin!	11
Politikada yerel lezzetlerin yeri ve önemi	17
Yeme içme sektörünün içyüzünü ifşalıyorum!	21
Yıllarca kendimi afet sandım, helal olsun özgüvenime!	27
Modaya inanma modasız da kalma!	43
Spora Olimpiyatlardan başladım ve zirvede bıraktım!	55
Eziklik deyince de ben!	63
Endoskopinin püf noktası: Ünlü bir sanatçının vurulmadığı haftaya denk getirmek!	71
Kızları da alın askere!	79
Evlerdeki tüylü dostlarımız: Erkekler	89
Aşk meşk, flört, “çıkma” ve diğer baş belaları	101
Orta yaşlı yanaklarından öpüyorum!	115
Her şey mal mülk, her şey para pul!	123
Seri katil komşulardan kaçmanın yolları!	137
Tabiatla fazla samimiyet sakat iştir!	143
Pedagojinin (denenip başarılı olmuş) püf noktaları	159
“İçerik” nedir, ne değildir?	171
Sette hayatın tadı çıkarılmaz, sadece hayatta kalınır!	179
Arabesk rap’i anlayıp dinleme kılavuzu	189
Genç kalmak ve mutlu yaşamak için hızlandırılmış bir kişisel gelişim kitabı!	195
Beni gözünüzde büyütmeyin!	205

Başlarken

Restoranda boş bir masaya oturmak üzereyim.

60 küsur yaşlarında kalantor bir abi, beni gördü, hop, hızlı ve kararlı adımlarla karşıdan gelmeye başladı. Kaşları çatık. İfadeyi, hali tavrı görünce dedim ki eyvah, herhalde yanlışlıkla onun rezervasyonlu masasına çöktüm!

Geldi, geldi... Bana eğildi. Tiyatrocu olsa en arka sıraya repliği duyurma konusunda sıfır problem yaşayacak, küçük tekneleri ve öğle rakısını seven, davudiliğine rağmen insülin dirençli ve reflülü sesiyle şöyle dedi: **“Hanfendi gastede yazmayı bıraktınız, bakın ülke ne hale geldi!”** Bana bakıp kafasını salladı, görevini yapmış bir edayla döndü gitti.

A aa!

Alışık değilim, azarlanınca lal olurum! O gece aklıma mükemmel cevaplar, nefis kapaklar gelir ve müteakip haftayı niye o bomba cevabı anında patlatmadığım konusunda hayıflanmakla geçiririm.

“Bakın ülke ne hale geldi” mi? Ben gazetede yazmıyorum diye mi bu hale geldi? Beni gözünüzde büyütüyor olabilir misiniz biraz? Tek başıma bu kadarını yapmış olamam beyefendi, belki başka birilerinin de biraz katkısı vardır? Benden daha yetkili birilerinin mesela!

Bu olay son yerel seçimlerden önce oldu ve memleketin durumuna dair suçlu arayan bir serzenişti.

Ama canım sevenlerime pek çok konuda selam verip borçlu çıkarım.

“Bu hafta dizi niye ara verdi, çekemediniz mi bari kısa bir şey?” (Kısa bir şey?)

“Bak size bedava fikir, Burhan’ın filmi yapın.” (Şeytanın aklına gelmez!)

“*Aile Arasında*’dan bir tane daha çekin, döndüre döndüre ezberledik artık. Bir haftada yazarsınız, böyle boş duracağımıza!” (Boş duracağıma mı? Ve bir haftada mı?)

Hatta “**Sizin yüzünüzden gülemiyoruz**” diye iltifatımsı başlayıp, “**Dizi yok, film yok, kitap yok, burada laylay gezinmeyi biliyorsunuz ama!**”ya varan fırçalar.

İşe gelmemiş çalışanını gündüz saati barda yakalamış patron otoriterliği var benim kitlede! Sokağa çıkma-ya korkar oldum vallahi.

Niye yazmıyorsun? Niye güldürmüyorsun? Ne yapıyorsun bütün gün?

Peki o zaman kıymetli mizahsever...

Aha yazdım!

Buyurun okuyun, birlikte neşemizi bulalım!

Gülse Birsal, Mayıs 2024

Siyasete girmeyeceğim, kolumdan çekıştirmeyin!

Sizce ben Ankara'da yaşayıp sabah erken kalkacak, döpiyes ve ucu yuvarlak kısa topuklu kadın siyasetçi ayakkabısı giyecek bir tip miyim? Beni üzüyorsunuz!

Memleketi Ben Kurtaracağım diye kitabım var ya, diyorum ki belki de o yanlış anlaşıldı.

Bu cümle gerçek bir vaat değildi sevgili vatandaşım!

Özellikle son 10-15 yıldır Cumhuriyet ve laikliğin muhafızı gibi görülmeye başladım. Güzel. Elbette ben de her vatansever de, zaten duruş olarak öyleyiz. Sosyal medyada slogan atmayı sevmem. Başkasının sloganına, hashtag'ine katılmaktan da hoşlanmam. Zira şükür elim kalem tutuyor. Bunların yerine yıllarca gazetede yazarak anlattım derdimi. Tabii sadece okuma alışkanlığı olan okudu, o ayrı.

Ama benden beklenen, duruş veya demin anlattığım ögle rakısı abi gibi gazete yazısı değil, aktif siyasete uçan tekmeyle giriş!

Derhal (artık cumhurbaşkanlığı mı olur, parti başkanlığı mı) siyasi bir pozisyona adaylığımı koymam, döpiyesi-mi giyip hızlıca sığınmacıları, ekonomiyi, laikliği, demokrasiyi, hukuku filan çözüp ülkeyi kurtarmam, akşamına da en az 180 dakikalık çok komik bir diziyi neşeleri yerine getirmem bekleniyor.

Siyaset ve ben?

Beni gözünüzde çok büyütüyorsunuz!

Ben evet, kâh aylarca günde 18 saat çok sıkı çalışan, ama bazen de üç ay kıpırdamadan plajda yatan biriyim!

Kafama göre takılmayı, partileri, bazen günlerce eve kapanıp uyumayı, seyahatlerde bütün gün sokakta dolaşmayı severim. Bazen bir hafta durmadan senaryo yazar, güpegündüz hayal kurar, ara sıra çalışmaktan, bazen tatilden, seyrek de olsa yalnızlıktan, durduk yerde sosyallikten sıkılırım.

Saçım solum, o günkü mood'um belli olmaz. **Siz sanıyorsunuz komedinin CEO'suyum, oysa ben bazı günler ruhen "mizahın divası"yım!**

"KİŞİLİĞİMDEN DİŞİLİĞİMİ GÖREMİYORSUNUZ"*

Mesela son yıllarda biraz gayriciddilik arıyorum. **Fiziğimle gündeme gelmek istiyorum örneğin! Evet ne var? Yetti ya hep meslek hep meslek!**

* "Yalan Dünya" dan bir Açılay Tan repliği.

Dergilere filan moda çekimi yapmaya, kapak olmaya bayılıyorum. Şurada üç-beş yıl daha istediğim her şeyi giyebilirken, kâr kârdır.

Ama adım çıkmış dokuza inmiyor sekize.

Geçen, payetli bir elbise getirdiler çekime. Elbisenin önü kollu butlu, kapalı yakalı, düz mini bir kokteyl elbisesi. Arkası ise yok! Sırt tamamen açık, belin son noktasına kadar. Önden yeşil türbe, arkadan estağfurullah tövbe elbisesi! Fazla mı iddialı bilemedim ama bir deneyelim dedim. O poz bu poz, moda fotoğrafçısı da tanıdık, verdi gazı “Süper süper” diye...

Sırttan bir kare çekilmiş ki, ohoo. Elbise değil de sanır-sın çok kısa bir etek ve iki eldiven giymişim! El belde, arkamı dönüp, öteki elimi çeneme koyup, dudakları büzüp cazip bir bakış da atmışım. **Yav sen kimsin? Mizahın divası desem de değil ki. Gizem Özpamuk bu!**

Ya herrü ya merrü, o poz yayımlandı! Duramadım, güzel çıkmış, Instagram’a da bastım.

İnsan bari bir alev malev atılsın istiyor.

Ve fakat ne mümkün. Alttaki yorumlar:

“Ülkeyi yönetmesi gereken insan budur!”

Ney? Nereden anladınız bunu acaba, simli sırtımdan mı anladınız?!

“İşte Cumhuriyet kadını!”

Ya beyefendi şu poza bir bakın, Cumhuriyet böyle bir şey mi, rica ediyorum ya?

“Tabii, çünkü hanımefendi burada arkasını dönüp bakmış ve eli çenesinde düşünüyor. Yani pozuyla demeye getiriyor ki, geçmişi, arkamızda bıraktığımız mücadeleleri hiç unutmamalıyız!”

Hey Allahım...

Aşırı ciddiye alınıyorum. Gözlerde aşırı büyütülüyorum. "İşte Cumhuriyet kadınının özü, mayası, hammaddesi", "Ver bu kadına kültür bakanlığını, hatta ekonomiyi, dışişlerini, kültürü birleştirip ver, ya da dur, ver ülkeyi komple, yönetsin" filanlar... Füfüü.

İnsan utanıyor da. Diyorum ayıp oldu o elbise, bari bir uzun ceket meket alaydım üzerime. Hani vatandaş böyle bir teveccüh gösteriyorsa.

Ama yoo! Siyasete girmeyeceğim!

Bakın ben 12.00'de kalkıyorum! Saat kurarak! Normalde 13.15 gibi anca.

Meclis 14.30 civarı açılırsa teklifleri değerlendirebilirim. **Vekil arkadaşlarla 22.30'a kadar çalışır, güzel bir akşam yemeğinden sonra after'a bağlarız.**

Gerçi saatler değişse de Ankara değişmez. Kara iklimi. Soğuk. Boynum tutulur. Ha meclis kışın İstanbul'da, yazın Bodrum'da olursa düşünebilirim.

Ama bir kırmızı çizim var: "Kadın siyasetçi ayakkabısı!"

KADIN POLİTİKACININ VAZGEÇİLMEZ KARNIYARIĞI

Gözünüzün önüne getirin evrensel kadın siyasetçi ayakkabısını: **Ucu yuvarlak, babet gibi. Ama babet gibi düz değil, iki-üç santim kalın topuklu, şahsiyetsiz bir ara boy! Ve dekoltesiz, yani parmakların dibi hiç görünmeyecek şekilde kapalı.**

Bildiniz değil mi? Meral Akşener giyer, Tansu Hanım giyerdi, Hillary Clinton, Angela Merkel giyerdi, Kraliçe Elizabeth bile giyerdi. Hah o işte!

Bu ayakkabı siyahsa, içine de koyu ten rengi pantolon çorabı giydiysen, ayaklar da şiştiyse, oluyor sana patlıcan karnıyarık!

Oysa Avrupa prensesleri, ne bileyim Fransa first lady'si, fıstık gibi seksi stiletto'lar giyiyorlar. Niye? Çünkü onların siyasi bir etkisi yetkisi yok. Oysa yukarıda saydığım isimler neredeyse her zaman bu modeli giydi.

Şu çok net: Devlet yönetiminde söz hakkı istiyorsan o karnıyarıkları giyeceksin!

Ve ben, giymeyeceğim!

Demek ki siyasete de girmeyeceğim!

Yani gerçek hayatta. Yoksa bu kitapta belki biraz girerim! Tam girmesem de ayaklarımı sokup acık serinleyip çıkabilirim, hihii.

Ya siz var ya siz! Yine başımı belaya sokacaksınız!

Politikada yerel lezzetlerin yeri ve önemi

Türkiye’de siyasetçi olarak bir yere gelmek istiyorsan yerel lezzetlerden, baldan, otlı peynirden, cevizli sucuktan lüp lüp yutacak, sonra da çıkıp bunları televizyonda anlatacaksın. Elin mecbur!

Zamanlar, liderler, gazeteciler değişiyor.

Ancak Türkiye’de siyaset röportajlarının son yarım saatinde illaki uzun uzun konuşulan iki konu değişmiyor: Futbol ve **“Efendim ne yiyip içiyorsunuz?”**

Eskiden, memleketteki siyasi röportajı gurme lezzetlere saptırma alışkanlığının sebebi tartışmalı geçen söyleşiyi yumuşatmaktı. Son yıllarda ise **“Zaten soru soramıyoruz, bari vakti böyle dolduralım”** olabilir.

Ne yaman gazeteciler görüyoruz. En çetrefilli gündemler, en sert memleket krizleri sırasında, **“O değil de efendim, bu enerjiyi nereden buluyorsunuz, mesela bal yiyor**

musunuz bal?" diye ertesi günün bomba manşetini bir çırpıda veren! İnanın aynı soru ekran karşısında benim de aklıma gelmiş oluyor! En çok merak ettiğim şey liderin bal yiyip yemediği! Ben olsam, eh mizahşörlük, çıkıntılık var, acık daha cesaretimi toplayıp, **"Petek mi süzme mi efendim?"** der atlatma haberi çakardım!

Daha gencim, hedefim bir gün böyle sorusunu sakınmayan bir gazeteci olmak! Biliyorsunuz gazetecilikte olay 5N1K'dır. 5N yani "Ne tür bir bal, nerenin balı, ne zaman yiyorsunuz, neyin yanında yiyorsunuz, nasıl da güzel anlatıyorsunuz! 1K zaten malumdur: "Kestane mi kekik mi efendim?"

Lider diyor ki mesela, "Tabii bal yiyorum." Nefes aldırıyorlar ki, şak kontra soru: **"Hangi bölgemizden efendim?"** Tam cevap verecek, daha sert bir soru patlıyor: **"Tereyağlı ekmeğe mi sürüyorsunuz, yoksa sabah aç karnına bir kaşık yutma şeklinde mi?"** Ya bir durun. Ayıptır. Hayır size n'aptı da bu kurşun gibi sorularla bu kadar bunaltıyorsunuz beyefendiyi! **İlla Pulitzer alacaklar hırslı cimcimeler!**

NE YEDİĞİN İÇTİĞİN BİZİM OLSUN, BAŞKA BİR ŞEY ANLATMA

Kanımcı gazeteci lidere böyle saldırmayacak, biraz haddini bilecek! Tane tane sor, şu bal işini güzel güzel anlayıp dinleyelim. Hatta tüm kahvaltılıkları sor ve bence programın tamamı buna ayrılınsın!

Bizim memlekette, görüşün, tarafın, otoriterlik seviyenden bağımsız, eğer siyasi lidersen, ne yiyip içtiğini,

hangi yörenin ne lezzetini tercih ettiğini anlatacaksın, elin mecbur!

“Enerji için Malatya’dan kayısı pestili yiyorum, Urla enginarı karaciğere iyi geliyor, Ordu’dan fındık gönderiyorlar, kuşluk vakti bir avuç güp güp yutuyorum” filan. Bu bilgiler bize lazım. Ekmeğin karabuğday mı, zeytinyağın, tereyağın hangi şehirden geliyor, hepsini bilecek vatandaş!

Halka hesap vermek budur! Şeffaf yönetim budur!

Ertesi gün de o bahsettiğin ürün, artık Anzer balı mı, kuşburnu çayı mı, altın çilek mi her neyse, illaki yok satacak! Hayır, ben yarım yüzyıldır bizim siyasilerden çok fit, aşırı sağlıklı görünen kimseyi de hatırlamıyorum. Ama bir şekilde halk siyasette gücü olan insanın vücudunun da güçlü olacağına inanmış. Ne duysa, ertesi gün koşuyor çarşıya pazara, alıp yiyor içiyor.

Ayrıca bizde yemeyen siyasetçi de olmaz. **“Yemeyen siyasetçi olmaz” derken, ya sizin içiniz fesat, yemin ediyorum!** “No pun intended” derler İngilizcede. Yani mecazi anlamlarına gitmeyin! Diyorum ki yemeyen, yani iştahsız siyasetçi bizde tutmaz.

Siyasetçiyse, yöre yöre dolaşırken herkes ağzına bir şey tıkacak, sen de yiyeceksin kardeşim! Mecbursun. İkramı reddedemezsin! Ev hanımları sokakta börek ikram edecek, kahvede kurabiyeler, lokumlar gelecek, çarşıda yerel peynirler, cevizli sucuklar uçuşacak, açılışlarda ağzına baklava tıkacaklar, nereye gitsen o yörenin kebabı illa tadılacak!

Hem yiyeceksin hem neler yediğini televizyonda uzun uzun anlatacaksın! Başka türlü tutunamazsın.

Sonra kadın siyasetçilerin ayakları niye şişti de o ayak-kabırlarla karnıyarık oldu? E işte böyle oldu! Dikkat et, siyasete giren göbek bağlar, kilo alır. En fıstık, en dikkat eden insan bile. **Tansu Çiller 36 beden başladı, siyaseti bıraktığında 44 bedendi! Kaçamazsın!**

GANDHİ O İŞTAHSIZLIKLA BİZDE TUTMAZDI

Bizim siyasette, misal Gandhi olsa tutmazdı. Ne halka ne medyamıza hitap ederdi:

– **Mahatma Bey, kahvaltıda neler yiyorsunuz?**

– Açlık grevindeyim.

– **Nasıl? Bal yemiyor musunuz? Hiç mi? Kars gravyeri? O da mı yok? Beyefendi ne konuşacağız o zaman?**

– Britanya'nın vergisine karşı Tuz Yürüyüşü yapmıştım, onu konuşalım?

– **Süper! Tuz! Kaya tuzu mu? Nerenin tuzu efemim? Çankırı tuzu çok iyidir derler, oranın mı? Yemeklerin üstüne mi koyuyorsunuz yoksa sabah aç karnına bir kaşık mı yutuyorsunuz? Bir de, kesin bal yemiyor musunuz? Net mi bu?**

Belki benim siyasete girmem konusundaki arzu bundan kaynaklanıyordur. Hangi sütün kaymağı, hangi yöre nin çileği makbuldür, yoğun çalışırken tahin helvası ne kadar enerji verir, hepsi bende! Sabaha kadar anlatırım. Sadece bu konuları içeren ulusa sesleniş bile yapabilirim haftada bir.

Ulusa sesleniş yapmayacağım, ama son dönemin yeme içme kültürünü saçından tutup biraz yolacağım şimdi. Dur sen!

Yeme içme sektörünün içyüzünü ifşalıyorum!

Nohudun arkasındaki lobilerden granola'nın esas kimliğine, çiğköfte dürümden yulaf sütünün perde arkasına, gıda sektörünün gerçek yüzü ortaya çıkıyor!

Kiremit tozundan üretilen kırmızı biber, bezelyeden yapılan antepfıstığı filan anlatmayacağım. Bu işlere zabıta baksın.

Ben haksız reklama, şişkin övgüye, abartılı fanfin sunuma karşıyım!

Bir kere yeme içme sektöründe de bence güzel sanatlar gibi "Her şey daha önce yapıldı" iddiası doğru olabilir. Yemekte icat bitmiştir. **Kanımca bunun ülkemizde son yıllardaki tek istisnası çiğköfte dürümdür.** Uzun zamandır tekrara düşen fast food piyasasına yepyeni bir soluk getirmiştir.

Mutsuz olmak için milyonlarca sebep bulabilirsiniz:
Ekonomi, ülkenin hali, küresel ısınma, gelecek kaygısı,
iyi dönerin artık çok zor bulunması...

Ama gülmek için çok sağlam bir sebep var.
Hayattayız. Ve arabesk rap'çiler öyle düşünmese de
hayat güzel ve yaşamaya değer!

Bu elinizdeki kitap belki de sizin küçük çaplı ve
hesaplı terapiniz. Kaybettiğinizi
düşündüğünüz, oysa kanepelerinizin
arasına kaymış neşeniz.

Aklıma gelenlere kendi kendime güleceğime, dedim
anlatayım da hep beraber gülelim.
O zaman anlatıyorum...

QR kodu okutunuz

Dijital fiyat etiketi

Sertifika no: 44919

ISBN 978-625-6666-56-6

9 786256 666566

Doğan
Kitap